

«Πώς είναι δυνατόν να προχωρήσει αυτός ο κόσμος χωρίς τον σαρκί φανέντα Θεό;» (Μητροπολίτης Πατρών Χρυσόστομος)

/ [Πεμπτουσία](#)

Αδελφοί μου,

Ο ουρανός και πάλι ανοίγει και κατέρχεται ο Κύριός μας, γενόμενος άνθρωπος για να θεραπεύσει το πρόσλημα, δηλαδή την ανθρώπινη φύση και να λυτρώσει, με αυτή Του την κένωση, το ανθρώπινο γένος.

Ο Ιερός Χρυσόστομος ονομάζει την εορτή των Χριστουγέννων Μητρόπολη των Εορτών, επειδή είναι το κέντρο όλων των εορτασμών, η αιτία και η απαρχή όλων των πανηγυρισμών.

Η ιστορία υφάινεται. με το υφάδι της άκρας ταπεινώσεως και συγκαταβάσεως του Θεού, ο Οποίος «αγάπη εστί» κατά τον Ιερώτατον Ευαγγελιστήν Ιωάννη και αγαπητικά προσφέρεται. και θυσιαστικά χαρίζεται, «ίνα οι άνθρωποι ζωήν έχωσι και περισσόν έχωσι».

Άραγε, θα κατανοήσει ο άνθρωπος, ότι η μόνη πύλη σωτηρίας, η μόνη ελπίδα, η μόνη οδός για την υπέρβαση της φθαρτότητας και την απόλαυση της αιωνίου μακαριότητος είναι ο ενανθρωπήσας Θεός;

Αλήθεια, πώς είναι δυνατόν να προχωρήσει αυτός ο κόσμος χωρίς τον σαρκί φανέντα Θεό; Πώς θα ξεπεραστεί η μεγάλη οδύνη ένεκα της ελλείψεως της αγάπης μεταξύ των ανθρώπων και των λαών της γης, χωρίς το ταπεινό προσκύνημα στο Σπήλαιο της Βηθλεέμ;

Χωρίς τον Θεό δεν υπάρχει ζωή, αλλά κόλαση και θάνατος. Χωρίς τον Εμμανουήλ, οι λαοί παραπαίουν. Μακράν του Θεού οι πόλεμοι, τα μίση και τα πάθη σκιάζουν τον παγκόσμιο ορίζοντα. Ο σεβασμός στην ανθρώπινη προσωπικότητα εξέλιπε και ο φρικτός «ρατσισμός» είναι η τραγική επιβεβαίωση της αλλοτριώσεως του φρονήματος των ανθρώπων.

Όσοι πιστοί, λοιπόν, ας ζήσωμε το Μυστήριο της κενώσεως του Θεού και ας το κάνωμε υπόθεση της προσωπικής μας ζωής, της οικογενειακής, άλλα και της κοινωνικής γενικώτερα.

Η εορτή των Χριστουγέννων είναι και προσωπικός ανακαινισμός, αλλά και παγκόσμιος λυτρωμός. Είναι χαρά και αγαλλίαμα συμπάσης της κτίσεως. Η Εκκλησία μας σήμερα, ζώντας το αιώνιο παρόν, με την γλώσσα της αποκεκαλυμμένης και σωζούσης αληθείας, μιλάει λυτρωτικά στον άνθρωπο. « Σήμερα γεννάται εκ Παρθένου, ο δρακί την πάσαν έχων κτίσιν. Σήμερα ο Άναρχος άρχεται και ο Λόγος σαρκούται...».

«Ο Παλαιός ήμερων παιδίον γέγονεν, ο επί θρόνου υψηλού και επηρμένου καθήμενος εν φάτνη τίθεται... επειδή τούτο θέλει. Θέλει γαρ την ατιμίαν ποιήσαι

τιμήν, την αδοξίαν ενδύσαι δόξαν... Λαμβάνει μου την σάρκα, ίνα με αγιάση· δίδωσί μοι το Πνεύμα αυτού, ίνα με διασώση...».

Αδελφοί μου,

Δόξα τω ενανθρωπήσαντι. Θεώ και επί γης οφθέντι, διά τας πολλές προς ημάς ευεργεσίας Του. Δόξα τω Θεώ, διότι εγεννήθημεν εν τω φωτί της γνώσεως Αυτού, εβαπτίσθημεν εις Χριστόν και ενεδύθημεν Αυτόν.

Δόξα τω φανέντι. Θεώ, διότι σήμερα ορθοδόξως εορτάζομε και θεοπρεπώς πανηγυρίζομε, γνωρίζοντες το μέγα της Οικονομίας Αυτού Μυστήριον.

Ο εορτασμός μας ας καταστή υπόθεση ουσιαστική, εσωτερική, βιωματική και λυτρωτική εμπειρία, ώστε ζώντας τα παρόντα μέσα στο κλίμα της αγάπης του γεννηθέντος Σωτήρος Χριστού, να ορώμεν τα μέλλοντα, τα άφθαρτα και αιώνια, τα οποία απολαμβάνουν ήδη οι θεούμενοι όλων των εποχών με πρώτη την Πανακήρατον Μητέρα Του, τους Αγίους Αγγέλους, τους Ποιμένας και τους Μάγους, τους Αποστόλους και Διδασκάλους, τους Οσίους και Μάρτυρας όλων των εποχών.

Αδελφοί μου,

«Χριστός γεννάται δοξάσατε. Χριστός εξ ουρανών απαντήσατε. Χριστός επί γης υψώθητε».

Σας ασπάζομαι όλους πατρικώς εν φιλήματι αγίω και σας εύχομαι εκ βάθους καρδίας έτη πολλά και ευλογημένα.